

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Jacob Buksti, at det ansvar, jeg talte om, netop var et retligt og et administrativt ansvar, ikke et politisk ansvar.

Jeg kunne forstå, at hr. Jacob Buksti i sit svar til fru Charlotte Antonsen netop fremhævede et politisk ansvar, og det er rigtigt, at så er det jo en føderation, og det er er et mere vidtgående skridt og ikke noget, vi kan forestille os på nuværende tidspunkt, sådan som EU-institutionerne fungerer indbyrdes. Men efter den bestemmelse, man har i den nuværende traktat, og som bevares, når Amsterdamtraktaten træder i kraft, er det Rådet eller Kommissionen, der kan indbringe en enkelt kommissær for Domstolen, hvis vedkommende har begået en alvorlig forseelse. Det er da ligesom at sige til kommissærerne, at de skal kontrollere sig selv, og det er derfor, CD mener, at Europa-Parlamentet skal kunne afsætte kommissærer enkeltvis. Men det er et retligt ansvar, og det vil jeg gerne præcisere.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, hr. Buksti sneg sig flot rundt om det: Ministerrådet har også noget ansvar selv, men Ministerrådet er noget fjernt i forhold til Folketinget og Europaudvalget.

Min pointe var lige præcis, at hr. Buksti selv er medansvarlig. Hr. Buksti og det øvrige Europaudvalg, som har stemt ja til, at regeringen via Parlamentet kunne meddele decharge til Kommissionen for nogle ting, der nu viser sig slet ikke at have været i orden, har jo et medansvar for denne situation. Når man f.eks. 3 dage før, man ved rapporten skal udkomme, kan give meddelelse om, at man er med på decharge for 1997-regnskabet – som bestemt ikke er mere flatterende for Kommissionens vedkommende end 1996-regnskabet, som der nu er så megen blæst om – er der jo noget galt, og det er det medansvar, jeg forsøger at få hr. Buksti til at indse og vedkende sig.

Så vil jeg sige, at forskellen på, om ansvaret ligger placeret i Kommissionen selv eller i Ministerrådet, er, at vi har mulighed for i Folketingets Europaudvalg og i Folketinget i øvrigt at tage sådanne ting op og give vores klare mening til kende og sige, vi ikke vil give eksempelvis decharge.

Så bare lige en enkelt anden ting. Hr. Buksti siger, at hvis man flytter kompetencen fra

Kommissionen til Ministerrådet, kan vi jo blive stemt ned. Jamen det er da endnu værre i Kommissionen, som ifølge Traktaten skal fungere fuldstændig uafhængig af de enkelte lande. De enkelte kommissærer, som kommer fra et eller andet givet land, må jo netop ikke fungere som det pågældende lands kommissær, men skal pr. definition fungere uafhængigt. I Ministerrådet har vi da trods alt muligheden for at sende nogle folk af sted, som skal have et mandat med hjemmefra.

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. Jacob Buksti, og så tror jeg, vi nærmer os tidspunktet til at gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Til fru Pernille Frahm: Som jeg også sagde første gang, har vi fremlagt en lang række forestillinger om, hvad vi mener, Kommissionen skal gøre. Vi har fremhævet, at man skal holde fast i, at der skal indføres en sund finansforvaltning i alle Kommissionens tjenestegrene; der skal indføres procedurer, som sikrer en konsekvent, løbende og uafhængig kontrol; alle kommissærer skal fremover styrke indsatsen for at bekæmpe svig og forsømmelighed; der skal udnævnes en særlig kommissær med ansvar for at kontrollere, at der ikke forekommer uregelmæssigheder og svig i Kommissionen; der skal være langt mere åbenhed i Kommissionen; alle steder, hvor Kommissionen er involveret i udbetaling af penge, skal der være ekstern revision; det skal være et princip, at revisionserklæringen skal være offentlig; Kommissionens personalevedtægt skal ændres, så det bliver lettere at gennemføre afskedigelser, når det bevises, at der er sket svig og grov forsømmelighed; der skal være politisk vilje til også at gøre op med tjenestemandssystemet, og der skal være en adfærdskodeks i forbindelse med udnævnelse af højtstående embedsmænd osv.

Vi mener faktisk, at der er en række ting, der skal gennemføres i forbindelse med Kommissionen, og det er også derfor, diskussionen med den kommende kommissionspræsident er helt afgørende. Det er også derfor, at det møde, der skal holdes her i næste uge, er afgørende. Her skal den danske regering jo netop gøre sig gældende over for kommissionspræsidenten med hensyn til, hvordan og hvorledes Kommissionen skal arbejde, hvordan og hvorledes an-